Ερώτηση:

Γεια σας! Αντιμετωπίζω ένα σοβαρό (επιτρέψτε την έκφραση) πρόβλημα με το σκυλάκι μου. Η Μπαλού είναι ένα ημίαιμο σκυλάκι 14 μηνών και 10 κιλών.Τον Μάιο που μας πέρασε, υποβλήθηκε σε μία εγχείρηση που παραλίγο να της κοστίσει τη ζωή. Ήταν σε κρίσιμη κατάσταση για 2 εβδομάδες περίπου. Το παραπάνω μπορεί να μην έχει σχέση με το πρόβλημά μου αλλά θεωρώ ότι πρέπει να το αναφέρω. Το θέμα μου είναι ότι δεν θέλει με τίποτα τη βόλτα και δεν έχει κοινωνικοποιηθεί με άλλα σκυλιά. Παλιά, την έβγαζα συνέχεια βόλτα και της άρεσε και να βλέπει κόσμο και να χαίρεται την ίδια την βόλτα. Και εξηγώ. Πριν μερικές εβδομάδες, όταν έβγαζα το λουρί, για να πάμε βόλτα , καθόταν κάτω και δεν ήθελε. Αναγκαζόμουν να την τραβάω για να βγούμε έξω. Στη συνέχεια απλά "μουλάρωνε" και δεν έκανε βήμα. Είναι συνέχεια σε εγρήγορση και δεν βλέπει ή ακούει τίποτε άλλο, παρά τον "φόβο" της. Δεν κοιτάει τον κόσμο, ούτε σκυλιά ούτε και γάτες. Σαν να μην υπάρχουν... Οι ίδιοι άνθρωποι που ενθουσιαζόταν από την χαρά της να τους δει (πριν) τώρα δεν τους πλησιάζει και ούτε τους δίνει σημασία. Το ίδιο με όλους και όλα. Απλώς κοιτάει και μυρίζει τρομαγμένα γύρω της. Στα σκυλάκια με τους ιδιοκτήτες τους που έρχονται κοντά της απλά αδιαφορεί. Τώρα που σας γράφω, όταν είναι να την βγάλω, με δυσκολεύει αλλά έρχεται στο λουράκι της και γκρινιάζει αλλά κατεβαίνει τα σκαλιά (από τον 1ο) με χαρά, για να βγει έξω. Από την στιγμή που είναι έξω (τώρα) περπατάμε περίπου στα 100 μέτρα και μετά δεν προχωράει άλλο. ΔΕΝ την πιέζω να προχωρήσει και ούτε να συναναστραφεί με ανθρώπους ή σκυλιά, με το ζόρι. Έχω τον έλεγχο, δεν προβάλω αρνητικές σκέψεις και προχωράει με αυτοπεποίθηση (σαν αρχηγός) αλλά τίποτα. Έχω λιχουδιές από κοτόπουλο ή κάτι άλλο (που τρελαίνεται κυριολεκτικά, μέσα στο σπίτι) για να την επιβραβεύσω αλλά όταν πάω να της δώσω απλά το φτύνει ή αδιαφορεί. Το ίδιο με την αγαπημένη της μπάλα. Δεν δίνει καμία σημασία. Ένα περιστατικό που με κάνει και γράφω σε εσάς είναι ότι, έχουμε μία φίλη η οποία όταν έρθει σπίτι μας η Μπαλού τρελαίνεται από τη χαρά της (είναι τρομερά ενεργητική) και δεν την αφήνει σε ησυχία. Το ξέρω ότι είναι λάθος και αυτή η συμπεριφορά της αλλά αυτό είναι ένα άλλο πρόβλημα. Η συγκεκριμένη κοπέλα, είχε πάει κάπου με την κοπέλα μου και τυχαίνει να έχω την Μπαλού έξω για βόλτα (βασικά έξω από την είσοδο της πολυκατοικίας ήμασταν) και καθώς ερχόντουσαν, προς εμένα και την Μπαλού, η Μπαλού ΔΕΝ της έδωσε την παραμικρή σημασία αλλά ούτε και της κοπέλας μου! Κοιτούσε γύρω και ήταν σε εγρήγορση και φόβο. Ξεκινάμε να ανεβούμε και ΑΦΟΥ μπούμε στην είσοδο του σπιτιού (όχι της πολυκατοικίας) τότε έπεσε πάνω στην φίλη μας και δεν την άφηνε σε ησυχία.Το ίδιο και με την μπάλα της και με τις λιχουδιές. Έξω από την είσοδο γίνεται ένα άλλο σκυλάκι..... Την αγαπάω υπερβολικά και θέλω να την πηγαίνω βόλτες αλλά δεν μπορώ. Δεν έχει γίνει κάτι που να την έχει φοβίσει. Δεν είναι κάτι συγκεκριμένο που φοβάται. Έχει πάρα πολλή αγάπη και φροντίδα από εμένα και την κοπέλα μου. Δεν ξέρω τι να κάνω πραγματικά. Τα έχω δοκιμάσει σχεδόν όλα. Έχω πάρα πολλή υπομονή αλλά δεν μπορώ να την βλέπω δυστυχισμένη στη βόλτα της. Θα ήθελα να μου πείτε τη γνώμη σας!

Ευχαριστώ και πάλι και συγνώμη για το μακροσκελές μήνυμά μου.

Απάντηση από τον Εκπαιδευτή σκύλων:

Καλησπέρα και σας ευχαριστώ για την επικοινωνία. Θα προσπαθήσω να τοποθετηθώ με βάση τα γραφόμενά σας, αλλά το σωστό είναι να την δει ειδικός συμπεριφοράς. Αν το πρόβλημα ξεκίνησε πριν από κάποιες εβδομάδες το κλειδί βρίσκεται σε εκείνη την περίοδο που είτε μόνος σας είτε με τη βοήθεια ειδικού θα πρέπει να αναλύσετε, να αξιολογήστε με στόχο να αντιληφθείτε το "γιατί"! Από την άλλη πλευρά , με βάση τις περιγραφές σας, δεν συζητάμε για φόβο αλλά για συνδυασμό φόβου και πανικού που ο συνδυασμός τους φτιάχνει συγκεκριμένο σενάριο στο μυαλό του σκύλου με αποτέλεσμα να μην μπορεί να λειτουργήσει. Τα μεζεδάκια ξεχάστε τα μιας και σε στρεσογόνες καταστάσεις είναι καμένο χαρτί. Υπόδειξη λύσης δεν μπορώ να σας προτείνω αφού δεν έχω ιδία άποψη και γνώση από κοντά , εκτιμώ δε, ότι η ανάλυση που προανέφερα ίσως σας βοηθήσει.